

ИВАН ВАЗОВ СТОЛЕТНИК

chitanka.info

Замислен той стоеше
на вратнята на прага.
— Столетнико, кажи ни
къде умът ти бяга?

В кои години стари
и спомени се скиташ?
Ил с твоя опит дълги
ти бъдещето питаш?

— Какво да ви разказвам?
Сто годин веч привърших,
сега към гроба гледам:
аз пътя си довърших.

Видях години тежки,
беди посрещах страшни,
един по друг изпратих
аз всичките домашни.

Но, фала богу, видях
и работи големи,
и царя Александра...
Дочаках славно време.

Порадвах се и ази
на слободни години,
зарад кои плакали
бащи ни и деди ни.

Сега ще си отида,
на, гроба чака тамо...
Не жсяля нищо вече —
едно ви казвам само:

*Пазете си я здраво,
пазете, чеда мои,
свободата, сдобита
със кървави порои.*

1883

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.